

L'Esquirol tanca una etapa plena de vivències i amistat

De fa uns dies, els clients habituals de l'Esquirol canviem la ruta habitual del cafetó, de l'esmorzar o el quinto. Des de principi de mes, està tancat en procés de nova obertura, que serà el proper mes d'agost, amb uns altres inquilins al capdavant.

L'Eduard i la Isabel, els qui fins avui dia trobàvem darrera la barra, s'han jubilat i no podia pas deixar passar l'oportunitat de mantenir una conversa distesa amb la família i és que **han estat molts anys, 32** des que la família Colell va agafar la tasca d'atendre la barra.

Tot va començar cap a l'any 95. L'any anterior, els inquilins del bar li havien posat el nom de "L'esquirol". Era una parella de Cardona que van rebatejar el bar fins llavors conegut com "Los Gallegos".

Els Colell, en aquell moment, eren distribuïdors de begudes a l'engròs; recordem el seu magatzem de Font Vella a la plaça del Camp i, posteriorment, al Camp del Molí. En aquells temps, els Colell també es cuidaven d'atendre les barres de les revetlles que se celebraven cada dissabte dalt el Camp. El bar estava disponible i el propietari, en aquell temps el Jaume Sales (conegut pel "caputxi") els va demanar que l'agafessin ells. I ja tenim el Jordi Colell, la Leonor Santcliments i a l'Elis Colell fent-se càrrec d'atendre el bar. Així tot va començar.

Durant 16 anys, el Jordi, la Leonor i l'Elis van ciudar-se del bar. La Leonor ens explica que sempre ha estat un bar ple d'amics i lloc de reunió on s'hi han realitzat multitud de festes. Els primers quatre o cinc anys, havíem organitzat amb les amigues **Els Nou primers Divendres**, un ritual que celebraven especialment els nens i nenes acabats de fer la comunió que havien d'anar al Claustre sense descuidar-se durant nou mesos, cada primer divendres. Si ho aconseguien, el Claustre els regalava una estampa de reconeixement. Doncs aquest costum també el gaudien les amigues de la Leonor: calia fer els nou primers divendres a l'Esquirol.

En aquell temps, la Leonor també ens explica emocionada els **Sopars d'Amics** que celebraven al bar. Menú: Porc fer, llebre i cabirol, tot cuinat per una de les amigues, sopars que emplenaven amb una gran taula del petit Esquirol.

L'Elis també ens explica un dels costums de l'Esquirol de l'època, el privilegi de **donar el sopar al Matarruc d'Honor**. Pel bar, hi van

passar el Toni Albà, l'Albert Om (a qui li va agradar molt la botifarra negra) i el Tomeu Penya, per dir-ne alguns. El Carnaval els oferia el dinar, però el sopar anava a càrrec de la cuina de l'Esquirol.

Al 2011 el Jordi es va jubilar i al capdavant s'hi van posar "mano a mano" l'Eduard, el seu fill, i la Isabel. I fins avui dia.

En aquella època, amb un nou propietari, el bar es va ampliar. El pis que hi havia a tocar planta baixa, va formar part del bar, ampliant la capacitat i deixant de tenir els magatzems a l'edifici del túnel, just al davant de l'establiment.

Els temps canvien i l'Edu i la Isabel també formen part de la co-

L'Eduard, la Leonor i l'Elis aquests dies de tancament de l'Esquirol

Dissabte passat una gran festa de comiat va servir per aplegar amics i coneguts de tota la vida. Pica pica i beure per a tothom

L'Eduard i la Isabel, l'ànima de l'Esquirol aquests últims anys

munitat del barri. Des del bar s'empeny juntament amb alguns veïns a tornar a celebrar la **Festa de Sant Jaume de la Caputxina**, estem parlant de l'any 2013. En aquelles èpoques, l'Esquirol va organitzar els primers tornejos de dards, 12 hores, 24 hores, tornejos de Botifarra...

Els anys van passant, un dels costums on també destaca l'Esquirol, cada divendres, la litúrgia d'anar a menjar una tapa de callos. **Els callos de la Isabel** són coneguts arreu. Ens explica que cada dijous les olles cuinen **9 quilos de callos** i que, literalment, volen entre el divendres i el cap de setmana. La recepta dels callos és de la Isabel, que va continuar el costum d'oferir-los que ja feia la Leonor. Reconec que li he de demanar la recepta, dubto que ens la vulgui passar, però **els callos de l'Esquirol ja formen part de la història culinària solsonina**, com les **Braves de la Rau** o les **Braves d'El Caliu**.

Si hem de destacar alguna cosa de l'Esquirol és que el bar ha estat sempre com una segona casa pels clients. Clients fidels de tota la vida. Un lloc d'estada sempre tranquil·la, un establiment que ha format part de la vida social del barri. I és que la frase més escoltada aquests dies ha estat **"i on aniré jo ara?"**, tanta i tanta gent que ha passat (els qui hi som i els qui ja no hi són)... la Leonor en fa llista de memòria. Solsonins i solsonines que han estat més que clients. Amics habituals.

L'Eduard em fa incís en això: **Està orgullós de la gent que dia rere dia han estat clients de l'Esquirol** i ens transmet el seu agraïment per tot aquests anys de companyia.

També reconec que mentre l'Esquirol estigui tancat, trobo a faltar el meu tallat i la meva madalena. Haurem d'esperar a que el nou inquilí es posi mans a l'obra. Mentrestant, ha estat un plaer tenir a aquesta família donant-me el *bon dia*, Josep Maria habitual. Jo i la gran quantitat de veïns acostumats a les olivetes, el vineto o el llegir el *Marca* mentre es comenta la jugada de futbol i la calor que fa aquests dies.

Arreveure, tropa, ha estat tot un plaer. Se us trobarà a faltar i ens seguirem veient, ja no des de darrere la barra, però sí per aquests carrers, oi tant!

Un dels molts sopars d'amics. Aquesta foto és de fa força anys

Durant uns anys, la festa del barri de Sant Jaume s'organitzava des del bar. Aquesta correspon a la missa de l'any 2013

Les competicions de dards, 12 hores, 24 hores, sempre a tope

Un altre clàssic, les competicions de botifarra